

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Markéty Wildové a soudkyně JUDr. Blanky Bendové a Mgr. Kateřiny Sedlákové ve věci

žalobce: **F. F.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o náhradu nemajetkové újmy ve výši 15 000 000 Kč

k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 24. května 2021, č. j. 52 C 61/2020-81

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně **se potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně zastavil řízení (výrok I) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).
2. Své rozhodnutí založil na aplikaci § 4 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), neboť žalobce nezaplatil soudní poplatek za řízení ve výši 2 000 Kč. K jeho zaplacení byl žalobce vyzván usnesením soudu I. stupně ze dne 31. 3. 2021, č. j. 52 C 61/2020-67, které mu bylo doručeno dne 15. 4. 2021, přičemž poslední den patnáctidenní lhůty pro zaplacení poplatku připadl na den 30. 4. 2021. Žalobce v této lhůtě, ale ani později poplatek neuhradil. Na závěru, že jsou dány důvody pro zastavení řízení, nemohlo nic změnit ani žalobcovo podání, doručené soudu dne 23. 4. 2021, v němž opakovaně uváděl, že je nemajetný, neboť v daném případě se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 146 odst. 2 o. s. ř., když žalobce sice zavinil, že řízení muselo být zastaveno, avšak žalované dosud žádné náklady v souvislosti s ním nevznikly.
3. Proti tomuto usnesení podal žalobce včasné a přípustné odvolání. Namítal, že napadené usnesení nemá oporu v právním řádu České republiky ani mezinárodních úmluvách, je zmatečné a vyfantazírované. Nebylo přihlédnuto k tomu, že žalobce se stal občanem v nouzi, a jako takový je zbaven povinnosti hradit soudní poplatky a je třeba přidělit mu advokáta ex offio, který jej ochrání před diskriminací ze strany soudců s komunistickým původem-metodami-tradicemi. Jelikož vinou soudu I. stupně došlo k diskriminaci a selekci jeho žaloby o odškodnění, žádá, aby odvolací soud vydal platební rozkaz, kterým žalované uloží povinnost zaplatit žalobci 15 000 000 Kč za neplnění si svých služebních povinností při ochraně jeho osobních údajů na internetových stránkách města Orlová.
4. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 5, 6 o. s. ř.), a aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), dospěl k závěru, že žalobcovo odvolání není důvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vápeníková

5. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.
6. Ze spisu soudu I. stupně bylo zjištěno, že žalobce byl poprvé k zaplacení soudního poplatku vyzván usnesením ze dne 25. 3. 2020, č. j. 52 C 61/2020-14, které mu bylo doručeno dne 1. 4. 2020. Žalobce reagoval žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta, o které bylo zamítavě rozhodnuto usnesením soudu I. stupně ze dne 9. 6. 2020, č. j. 52 C 61/2020-38, ve spojení s usnesením zdejšího soudu ze dne 29. 7. 2020, č. j. 58 Co 253/2020-44. Důvodem nevyhovění žalobcově žádosti bylo nesplnění druhé z podmínek dle § 138 odst. 1 věta první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), totiž že se nejedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva. Poté byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku ze žaloby usnesením soudu I. stupně ze dne 1. 10. 2020, č. j. 52 C 61/2020-51, které mu bylo doručeno dne 26. 10. 2020. Žalobce podal opětovnou žádost o osvobození od soudních poplatků, řízení o ní však bylo pro překážku věci rozsouzené (§ 159a odst. 4 o. s. ř.) zastaveno usnesením soudu I. stupně ze dne 3. 12. 2020, č. j. 52 C 61/2020-56, ve spojení s usnesením zdejšího soudu ze dne 28. 1. 2021, č. j. 58 Co 37/2021-65. Následovala další výzva k zaplacení soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, vtělená do usnesení soudu I. stupně ze dne 31. 3. 2021, č. j. 52 C 61/2020-67, která byla žalobci doručena dne 15. 4. 2021. K úhradě soudního poplatku byla žalobci stanovena lhůta 15 dnů od doručení usnesení a byl poučen o následcích, které ho stihnou, pokud výzvě nevyhoví, totiž že řízení bude zastaveno. Patnáctidenní lhůta, v níž měl být poplatek zaplacen, marně uplynula dne 3. 5. 2021.
7. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce svou poplatkovou povinnost, která mu vznikla podáním žaloby (§ 4 odst. 1 písm. a/ zákona o soudních poplatcích) nesplnil, a to ani dodatečně na základě výzvy soudu ve lhůtě jím stanovené (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Pro takový případ zákon nedovoluje jiný postup, než je zastavení řízení. Pokud jde o opakovanou žalobcovu žádost o osvobození od soudních poplatků (viz podání doručené soudu I. stupně dne 23. 4. 2021), je možno poukázat na ustálenou rozhodovací praxi Nejvyššího soudu i Ústavního soudu, z níž vyplývá, že není třeba formálně rozhodovat o každé opětovné žádosti o osvobození od soudních poplatků, nejsou-li v ní tvrzeny nové skutečnosti, neboť by tím docházelo k neproporcionálním průtahům soudního řízení. Postačí, pokud se s takovou žádostí soud náležitě vypořádá v rámci odůvodnění jiného svého procesního rozhodnutí (např. v usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, usnesení o odmítnutí návrhu na zahájení řízení). O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je tedy soud povinen rozhodnout, jen v tom případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 3509/2016, či Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1571/17). V posuzovaném případě žalobce nejenže netvrdil žádné nové skutečnosti, které by neuplatnil již ve své předchozí žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, ale především je třeba zdůraznit, že důvodem jejího neúspěchu byl závěr o zřejmě bezúspěšnosti žaloby, na němž ani případná změna majetkových poměrů žalobce nemůže nic změnit.
8. Lze uzavřít, že soud I. stupně nepochybil, pokud řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavil. Odvolací soud proto napadené usnesení podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné, a to včetně akcesorického výroku o nákladech řízení, potvrdil.

9. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., a to opět s přihlédnutím k tomu, že procesně úspěšné žalované v řízení před odvolacím soudem žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 12. července 2021

JUDr. Markéta Wildová v. r.
předsedkyně senátu